

Fricz Tamás - Pártok vagy civilek?

2015 január 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Újabb törésvonal jött létre január 2-án este az operaház előtti ellenzéki tüntetésen: kormányellenes civilek bontottak zászlót, akik meglehetősen mereven elzárkóztak a „baloldalinak” mondott pártoktól.

Az új helyzet felveti a kérdést: ezek az új civil mozgalmak képesek lesznek-e ellenállni a hagyományos baloldali

pártok halálos ölelésének? Illetve általánosabban: a pártok vagy a civilek a fontosabbak egy demokráciában?

Amikor a [január 2-i tüntetést](#) elemezzük, nagy hibát követnénk el, ha a tüntetést szervező Most Mi mozgalmat, Várady Zsoltot, Takács Borit, az „újravicilesek” Vágó Gábort és a többiek egy könnyed mozdulattal azonosítanánk az MSZP-vel, a DK-val, az Együtt-tel, a PM-mel vagy a Liberálisokkal. Akkor nemes egyszer?séggel azt mondanánk Hegel után szabadon, hogy „a (kormányellenes) sötétben minden tehén fekete”.

Az ugyanis látszott, hogy a tüntetésen fellépő baloldali civilek még igyekeznek ellenállni a kormányellenes pártok nyomásának. (Hogy ez meddig sikerül, kérdés.)

[Egyfelől meglehetősen markánsan felszólították a pártokat](#), hogy ne jelenjenek meg logókkal, pártzászlókkal és jelvényekkel a civilek tüntetésén. Ebben a témában éles vita alakult ki Gyurcsány Ferenc, a DK vezetője és [Várady Zsolt](#) között, ám végül Gyurcsány visszakozásához vezetett, igaz, Gyurcsány körülbelül azzal a felhanggal fűjt visszavonulót, hogy „jöttök ti még az én utcámba”. (Hogy az az utca zsákutca, véleményem szerint még a Most Mi szervezői is sejtik.)

(Idetartozik az is, hogy a szervezők végül nem engedték a színpadra beszédet mondani Kész Zoltánt, a veszprémi „független” – neoliberais – jelöltet.)

Másfelől, a rendezvény elején nemcsak Orbán Viktor beszédeiből állítottak össze egy csokrot (természetesen mint elrettentő példákat a „diktátorról”), hanem – a jelenlévők megdöbbenésére – Gyurcsány ?szödi beszédéből is részletek hangzottak el...

Márpedig ez utóbbi lényeges: innen elvileg már nem lenne visszaút a hagyományos baloldali pártok felé! Gyurcsány ?szödi beszéde ugyanis szimbólum, mégpedig az elmúlt 25 év baloldali – vagy nevezzük még egyszer nevén: posztkommunista – országrombolás szimbóluma. Ha Várady Zsolték fontosnak tartották, hogy az ?szödi „szellem?” elhatárolódjanak, az csak helyeselhet, ám tudniuk kell: ha ezek után viszont mégis hagyják magukat bedarálni a baloldali pártok által, miként történt ez a Millával, a Szolidaritással, a 4K-val stb. egy-két évvel ezelőt, akkor végérvényesen hiteltelenné válnak.

És azt is tudnia kell a Most Minek, a Nemes Balázs-féle Nem némulunk el mozgalomnak, a Humán Platformnak és hasonló társaiknak, hogy a baloldali pártok és a baloldali média óriási nyomás alá helyezi őket annak érdekében, hogy „adják meg” magukat a baloldali pártoknak, mert utóbbiak nélkül még a nap sem kel fel.

Erre egyetlen, ékes példa egy rendkívül „G?gös” kirohanás az MSZP alelnökétől a civilekkel szemben...

Fontos jelenség, hogy az Opera előtt megjelenő közönséget időnként meglepték az elhangzottak. Nem tudtak mit kezdeni azzal, hogy egyes felszólalók nemcsak Orbánt és a Fideszt vádolták, hanem az elmúlt 25 év teljes politikai

elitjét, hogy egyesek kijelentették: nem szabad visszatérni a 2010 előtti kormányzáshoz sem. Gyurcsány beszédének bejátszását pedig a tudósítások szerint döbönt csend fogadta.

Világosan kiderült ezáltal, hogy nemcsak a civilek és a baloldali pártok, hanem a civilek és a tüntetők között is törésvonal húzódik: ezen a hideg estén nem a netadótervezet ellen tüntetők, a közélettel ismerkedő fiatalok jöttek el, hanem azok, akik számára az Orbán-gyűlölet és az „Orbán, takarodj!” mottó az egyetlen összetartó erő, s akik számára az MSZP vagy akár a DK még mindig ideális megoldás...

Márpedig egy biztos: a gyűlöletalapú politizáláshoz valóban nem a január 2-i tüntetést szervezők, persze baloldali beállítottságú civilek, hanem a jelenlegi baloldali pártok, s különösen Gyurcsány Ferenc a legalkalmasabb; ezzel számot kell vetniük az „operaházi” civil mozgalmároknak, ha életben akarnak maradni.

Végül tegyük fel az elméleti kérdést is: vajon a pártok vagy a civilek a fontosabbak a demokrácia működése szempontjából?

Nos, számomra mint politológusnak, illetve mint a Civil Összefogás Fórum egyik alapítójának a kérdésre adott válasz egyértelmű: egyaránt, és egyenrangúan szükség van a pártokra és a civil szervezetekre, mozgalmakra is.

Az is világos, hogy az elmúlt huszonöt év magyar demokráciája sok tekintetben egyoldalúra sikeredett: kezdetektől fogva a pártok játszottak központi szerepet a politikai és a közéletben. Már a rendszerváltás éveiben nagyon gyorsan háttérbe szorultak a civil mozgalmak, az önszerveződéses formák, s a politika centrumába villámgyorsan a parlament és a pártok kerültek. A magyar demokrácia (párt)elitdemokrácia lett. Ami nem jó, különösen, ha a jól működő nyugati demokráciákat vesszük alapul.

Ebből következően szerencsés lenne, ha a baloldalon is létrejönnének a nemzeti érdekeknek elkötelezett, demokratikus, szabadságszerető, ellenzéki pártoknak nem kiszolgáltatott civil szervezetek (ettől még messze vagyunk), és ennek jelentőségét végre megértenék az ábaloldali pártok is, s nem pedig – miként Gergely Zoltán, Szabó Szabolcs és mások – megsértődnének, ha egy-két pillanatra nem fűjják a passzátszelet.

2015 pokolian nehéz év lesz (most csak realista voltam), de talán néhány – ilyen és ehhez hasonló – kérdésben is okosabbak leszünk 2015 szilveszterén.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

